

szép terv, terv maradt. Később Kovács József dr. azt indítványozta a közgyűlésen, hasson oda a város, hogy úgy, ahogyan az állam Kassán épített állami kórházat, építse föl Szegeden is. Boross már akkor is kilátástalannak tartotta ezt a tervet. Mert igaz ugyan, hogy Kassa kapott állami kórházat, de nem szabad elfelejteni, hogy az felsőmagyarország két legszegényebb megyéje számára készült. Szeged ellenben valósággal körül van blokkolva városi és megyei kórházakkal. De nem lehet megvádolni szűkebbül azt a kormányt sem, amely Szegeden bábaképző intézetet, szemkórházat és gyermekmenhelyet tart fenn. Kovács dr.-nak fentemlitett indítványára a miniszter döntése lejött Szegedhez és abban az áll, hogy nincs abban a helyzetben, hogy állami kórházat felépíthessen, de kilátásba helyez 200.000 korona hozzájárulást, három egymásután következő részletben.

Azután felsorolja azokat az ellenvetéseket, amelyekről hallott. Így például a „Friss Újság” olcsóbb kórházat ajánl. Azt is mondják, hogy a kórházi tervek lukszusiorusak. De hiszen Korb Flóris úgy kapta a megbízást, hogy a felépítendő kórház esetleg egyetemi célokat is szolgálhasson és ha Szeged az egyetemről elmaradt, az egyetemi célokat szolgáló részek eliminálhatók legyenek. De meggyőződése szerint a kórház nem luxusiorus, hanem modern. Korb tervei szerint 6400 koronába kerülne egy ágy mindenestül. Nagyobb kiadást csak az adminisztratív épületek emelése kíván, (az összköltségnek egy harmadát) de ezek nemcsak feltétlenül szükségesek, de olyanok is, hogy idővel akár 1000 ágy céljainak is teljesen megfelelők.

A kórház terveivel és költségvetésével foglalkozva, nyugodt lelkiismerettel állíthatja, hogy Korb Flóris tervei nem a luxzust, hanem a modern követelményeket szolgálják.

Arra a kérdésre, hogy van-e az építéshez pénz, Boross rámutat arra, hogy a város költségvetésében évenként fel van véve 157.000 korona, mint a 3800000 korona annuitása, amely összeg azonban kövezésre fordítatik mindaddig, amíg a kórház felépítése el lesz határozva. Ebben az évben ez a feltétel a költségvetésből már ki lett hagyva és most a városnak ki kellene mondani azt, hogy az ismét visszaállítsák. Ennek az összegnek a kövezésre való fordítása szükségtelen és célszerűtlen, hiszen ott van a csatornázási terv, amelynek megvalósulása a drága kövezet és aszfalt felszakítását vonja maga után. Ehez a költségvetéshez felvett évi 157.000 koronához hozzájárul még a miniszter által kilátásba helyezett segélyezés. Ha most kezdik meg az építkezést, az most 18%-al olcsóbb lesz, ami körülbelül 300000 korona megtakarítást jelent. De olcsóbbá tenné az építkezést az is, hogy a telek feltöltésének költségei is elmaradnának, mert a feltöltés sem tenné nélkülözhetetlenekké azokat a berendezéseket, amelyek a vízszolgáltatás, a szennyvizek elvezetését, a csatornázást stb. szolgálnák. Következő indítványt terjeszti elő:

Mondja ki az orvosi kar, hogy Boross József kórházi igazgató-főorvos alábbi indítványát magáévá teszi, azt az orvosi kar minden tagjának aláírásával a tanácshoz, illetve a törvényhatósági bizottsághoz betérteszti és azt kinyomatva, a köztörvényhatósági bizottsági tagok között kiosztja.

A beadvány szövege a következő:

Tisztelt Közgyűlés!

Elvitázhatatlan tény, hogy a város kulturális fejlettségének mérő foka manapság közegészségi intézményeink fejlettsége. Midőn Szeged városa büszkén nevezi magát az ország második városának s midőn tényleg hivatva volna, mint a legnagyobb városa az országnak, a sajátos magyar kultúra képviselőül szerepelni, a közegészségügy oltárára tett jelentősebb áldozatokkal eddigelé nem dicsekedhetik. A végleges vízvezeték és a csatornázás ügye még mindig nincs megoldva és még mindig áll a vá-

ros egészségügyének legnagyobb szűgyene, a százezstendős rozoga kórház. A mai korban, midőn a modern orvosi tudomány a betegek gyógyításában nagyon gyakran nem nélkülözheti az intézeti gyógykezelést, mi szegedi orvosok napról-napra szomorúan tapasztaljuk, hogy a szegedi köz-kórház egészségtelen körtermei, szűkös viszonyai és a modern kórházi berendezések hiánya miatt ennek a követelménynek nem felelhet meg. Nincs elegendő férhelye az elkülönítendő rá-gályos betegek elhelyezésére sem és így a betegségek elleni küzdelem is csak tökéletlen lehet. Érezte ezt a hiányt városunk bölcs hatósága is és ennek köszönhető, hogy az új modern kórháznak tervei és költségvetése

már készen állanak, ki van nyerve a kormányhatósági jóváhagyás, a város költségvetésében gondoskodva van a pénzügyi megoldásról és biztosítva van az államsegély.

Mindezek alapján most, midőn a közel-múlt évek gazdasági depressziója végre engedett és midőn így a kényszerítő szűnet után a város újból az alkotások terére léphet, a szegedi orvosi kar összessége el nem mulasztja a törvényhatósághoz intézett kérés szavát, hogy immár az utolsó szót ki-mondva, az új kórház építésének megkezdését még ez évben elrendelje.

Az orvosi kar az indítványt egyhangúlag elfogadta.
Dr. K. L.

FOERK MEGDOLGOZTA A NAGYBIZOTTSÁGOT.

(EGYRE BONYOLÓDIK A FOGADALMI TEMPLOM ÜGYE. — HOL MARADT A „NAGYBIZOTTSÁG” A VÉLEMÉNYÉVEL? — BIZOTTSÁGI HATÁROZAT, AMELY ELLENKEZIK A KÖZGYŰLÉS HATÁROZATÁVAL.)

(Saját tudósítónktól.) Lapunk vezető helyén foglalkozunk a fogadalmi templom ügyében bekövetkezett váratlan fordulattal. Itt csak azt mondjuk el, miként folyt le a mai nagy ülés, amelyen Foerk Ernő leterrorizálta a nagybizottságot, amely ma délben tartotta ülését Bokor Pál helyettes-polgármester elnöke alatt, hogy a közgyűlés ismét állásfoglalása után ismét megtárgyalja Foerk Ernővel a templom építésének módozatait.

Bokor Pál helyettes-polgármester előadja, hogy az ülés tárgyát a fogadalmi templom ügyében hozott legutóbbi közgyűlési határozat képezi. Fölkéri Foerk Ernőt, hogy mutassa be a tervek részleteit, mert szükséges, hogy a bizottság azokat megismerje, ha pedig a részlettervek nem volnának még készen, akkor tegyen előterjesztést arról, hogy mint akarja azokat megvalósítani, ezt kívánja tárgyalni most a nagybizottság és határozatát az építő-vállalkozó befolyása nélkül hozza meg.

Ezután Foerk Ernő tette meg előterjesztését. Igen elkeseredett hangon és bizottsági üléseken szokatlan tenőrből fejtegette álláspontját:

— Meglehetősen komikus helyzetben vagyok, — mondotta, — mert nem tudom, hogy a mai bizottság fog-e dönteni ebben az ügyben, vagy pedig az, amely a terveket már egyszer elfogadta. Saját magammal sem vagyok tisztában, mert az én szerződésemben ki van mondva, hogy az építés felügyeletével megbízott szűkebbkörű bizottság, amelynek én annak idején bemutattam a terveket, az van hivatva dönteni és én csak annak tartozom felelősséggel. Ez a bizottság pedig akkor semmitféle kifogást sem tett, nem kifogásolt semmit a mérnökség sem. Ennek az építő bizottságnak a határozata alapján kezdtem én meg az alapozást, ennek alapján adtuk ki az egyes munkákat és most ott tartunk, hogy a további építkezést nem lehet zavartalanul folytatni. A kőfaragó munkálatok is eszerint lettek kiadva és már ennek a hónapnak a végén a vállalkozó megkezdheti a szállítást.

— Tudom, hogy közbejött a közgyűlés

határozata és nagyon rosszul esik nekem, hogy ott a sok támogató közül, akik eddig az én változtatásomat hangosan helyeselték, nem akadt senki sem, aki a közgyűlésnek ezt a dolgot megmagyarázta volna és megmondta volna, hogy Foerk nem tett semmi rosszat, hanem szerződése szerint járt el.

— Én megmondtam, — szölt közbe idegesen Gaál Endre.

— Már a pallér-terveket is megcsináltam és március végén föltétlenül meg kell kezdeni a munkát, máskülönben nem lehet öt év alatt befejezni. Ezeket a kontrasztokat egyes lapok inszcenálták és az egész dolgot fölfújták, csodálja, hogy a közgyűlés ilyen álláspontra helyezkedett. Most olyan áramlattal állok szemben, amely az én szerzett jogaimat és a szerződésben biztosított jogaimat kétségbe vonja. Én ennek dacára minden tekintetben a szerződéshez tartom magam és az elhangzott óhajoknak akartam loyaltásból eleget tenni, amikor a Schulek-féle terveken változtatásokat eszközöltem. A főtömegek megtartása mellett nekem szabad és kell változtatni, azt Schulek is elismeri és minden technikuss, nemcsak Magyarországon, hanem az egész világon és én ebben az ügyben apellálok az egész világra.

A VÁLTOZTATÁSOK.

Ezután elmondja, hogy az építő bizottság, amelynek ő 1913. március 16-án bemutatta a részletterveken tett változtatásokat, ehhez teljes mértékben hozzájárult. Igazolja ezt az akkor fölvevett jegyzőkönyv. Itt elővette a jegyzőkönyvet és olvasni kezdte, hogy az ülésen Lázár György dr. polgármester elnökölt és a bizottsági tagokon kívül részt vett Foerk Ernő pápai lovag is.

— Ez téves, — mondotta Foerk. — A lapok egész viccet csináltak az én lovagságomból, ami nagyon csunya dolog.

— Mással is így csinálnak, — szölt közbe Gaál Endre kulturtanácsos a tapasztalt ember rezignációjával.

— Pedig hát én tényleg lovag vagyok. Nem pápai lovag ugyan, mint ezt tévesen elhíresztelték rólam egyesek, hanem a Ferenc József-rend lovagja vagyok.

— Az nem baj, — szölt közbe egy fanyar bizottsági tag.

— Ezen jegyzőkönyv tanúsága szerint,